

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Pr. 2787 P.P.S.
Data 08.11.2005

Biroul permanent al Senatului
Bp 403 14.11.2005

SENAT
L 657 16.11.2005

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 519/2002 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial nr. 555 din 29 iulie cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de un grup de 13 deputați aparținând Grupului parlamentar al PSD. (Bp. 403/2005).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, în sensul armonizării actualelor reglementări cu reglementările în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap, cuprinse în "*legislația europeană*".

II. Propuneri și observații

1. **Titlul** inițiativei legislative în forma actuală este greșit, în sensul că actul normativ care se modifică și se completează nu este Legea nr. 519/2002, ci Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, acesta fiind actul normativ de bază.

2. Apreciem că actuala denumire a titlului Cap. II, precum și actualul text al art. 6 din cadrul acestui capitol, în care se utilizează sintagma "*instituțiile de asistență socială pentru persoanele cu handicap*" este în concordanță cu terminologia și reglementările cuprinse în Legea nr. 705/2001 privind sistemul național de asistență socială în România, precum și în Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, această sintagmă nu contravine dispozițiilor art. 50 din Constituția României, republicată, întrucât protecția specială pe care o prevede norma constituțională se referă la ansamblul măsurilor pe care statul este obligat să le realizeze, această protecție specială urmând să se circumscrie sistemului național de asistență socială.

3. Apreciem că nu este necesară introducerea unui alineat nou, **alin. (5), la art. 6**, întrucât, în esență, aceeași formă de organizare este reglementată deja în cuprinsul art. 8 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

4. Apreciem că se impune eliminarea dispozițiilor **art. 19 alin. (1)**, întrucât adulții nevăzători cu handicap grav nu se află, în opinia noastră, în aceeași situație cu celelalte categorii de adulți (alții decât nevăzătorii) cu handicap grav, ceea ce justifică un regim diferit în acordarea unor drepturi, or acordarea acelorași drepturi unor categorii de persoane care se află în situații diferite ar contraveni principiului egalității în drepturi, consacrat de prevederile art. 16 din Constituția României.

De asemenea, precizăm că între cele două "*paragrafe*" există vădite necorelări, în sensul că, deși în primul se precizează faptul că indemnizația lunară acordată adulților cu handicap grav sau accentuat este exprimată procentual în raport de salariul minim brut pe țară, în "*paragraful* " 2 se menționează faptul că această indemnizație se indexează anual prin hotărâre a Guvernului.

5. Deși în *Expunerea de motive* se vorbește despre discriminarea persoanelor cu handicap din mediul rural al căror venit s-a diminuat substanțial prin modificările aduse de Legea nr. 343/2004, constatăm că în cuprinsul propunerii legislative inițiatorii nu au reglementat această situație.

6. Referitor la **art. 22 alin. (2)** și **art. 26 alin. (2)**, precizăm că aceste articole sunt abrogate prin Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

7. În legătură cu prevederile **art. 32** din inițiativa legislativă, menționăm că, în calitate de angajat cu contract individual de muncă, asistentul personal are dreptul în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 –

Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare, la vechime în muncă corespunzător perioadei în care a desfășurat o activitate. De asemenea, potrivit art. 139 din actul normativ sus-menționat, acesta are dreptul la concediu de odihnă anual plătit, acesta fiind un drept garantat tuturor salariaților.

8. În legătură cu dispozițiile art. 53, menționăm faptul că acesta reglementa constituirea Fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, fond ce a fost desființat în anul 2001 prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare*, sursele de finanțare prevăzute în cuprinsul acestui articol constituind venituri ale bugetului de stat, iar începând cu data de 01.01.2003 cota de 2% a fost eliminată.

De asemenea, propunerea de completare a art. 53 încalcă principiul unității reglementat de art. 10 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice*, cu modificările ulterioare, care prevede că "*veniturile și cheltuielile bugetare se înscriu într-un singur document, pentru a asigura utilizarea eficientă și monitorizarea fondurilor publice*".

9. Referitor la art. 54 apreciem că textul este lipsit de substanță în condițiile în care nu se precizează cine are competența constatării contravenției menționate și pe cale de consecință, cine poate să aplice amenda contravențională.

La art. 54 alin. (1) lit. c), apreciem că fapta prevăzută drept contravenție ar trebui să se refere la neacordarea nejustificată a drepturilor cuvenite persoanei cu handicap, conform gradului de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, întrucât neacordarea acestor drepturi, cauzată, spre exemplu, de lipsa temporară și obiectivă a fondurilor cu destinația respectivă, nu constituie, în opinia noastră, o inacțiune cu caracter ilicit. În ceea ce privește limitele amenzii, este necesar a fi prevăzute în monedă nouă, potrivit Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare.

10. În ceea ce privește art. 58, precizăm că normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 au fost aprobate prin două hotărâri de Guvern, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 427/2001 și Hotărârea Guvernului nr. 696/2001, astfel încât nu este justificată o modificare a acestui articol.

În măsura în care intenția de reglementare ar fi în sensul stabilirii unui termen pentru reactualizarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr. 519/2002*, cu modificările și completările ulterioare, în raport cu reglementările cuprinse în această inițiativă legislativă parlamentară, este necesar a se reformula textul, în mod corespunzător.

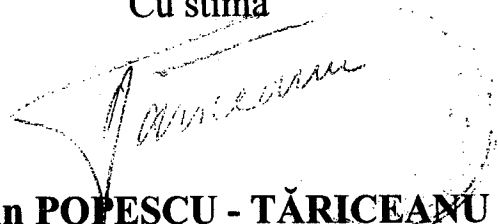
11. **Art. 59** se referă la reevaluarea de către comisiile de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți a tuturor persoanelor, astfel încât modificarea propusă în inițiativa legislativă poate să se refere eventual la art. 57 și nicidecum la art. 59.

12. Menționăm, de asemenea, că, în cuprinsul *Expunerii de motive*, nu sunt precizate, potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, și ale art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, sursele de finanțare, respectiv implicațiile financiare asupra bugetului general consolidat, determinate de aplicarea măsurilor preconizate prin această inițiativă legislativă parlamentară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului